

W

23 mei 2018

Bijlage bij zienswijze Bestemmingsplan Buitengebied Driebergen

De in het bestemmingsplan voorgestelde ontwikkelingsruimte voor het landgoed Broekbergen baart mij zorgen, die ik wil samenvatten als: de maat is hier zoek. Ik begrijp goed dat er een gedegen businessplan zal liggen voor de ontwikkeling en exploitatie van wooneenheden en kantoorruimte op het betreffende landgoed. Een financieel-zakelijke onderbouwing van de haalbaarheid vanuit het perspectief van de eigenaar en exploitant schiet echter tekort om de veel breder gevoelde waarde van het betreffende landgoed met bijbehorende omgeving en toegangswegen in zicht te krijgen. Om daarbij een historisch argument aan te dragen om de planvorming te motiveren en richting te geven, in casu het herstellen van de historische tuin- en landgoedstructuur in rococostijl, is een gotspe. Hier wordt een facade opgetrokken, waarachter een plan schuil gaat dat binnen de context van het landgoed en de directe omgeving uit zijn voegen barst. Het oorspronkelijke Broekbergen kende immers geen 'Koetshuis', 'Oranjerie' en 'Bouwhuis' in omvang en volume zoals hier worden voorgesteld. Integendeel, de rococotuin mag destijds dan weelderig zijn geweest, de oorspronkelijke bewoning van het landgoed was altijd relatief bescheiden: familie met personeel. Dan gaat het in kwantiteit over volstrekt andere grootheden dan 12 tot 20 wooneenheden en 1.500 m2 kantoorruimte naast het reeds bestaande huis. Overigens, dat huis Broekbergen zelf was oorspronkelijk véél kleiner dan het later door de Zusters Ursulinen gebouwde klooster. Nee, de historie leert mij iets anders dan de hier voorgestelde planontwikkeling.

Behalve dat het landgoed zelf door de bouw van bovengenoemde woningen en kantoren drastisch zal veranderen, zal een en ander ook een dramatisch effect hebben op de directe omgeving. Dat begint reeds met het ruimtelijke beeld van het landgoed zelf, zoals dat vanuit de omgeving wordt ervaren. Daarnaast is niet goed te begrijpen hoe betreffende planontwikkeling in te passen is in de bestaande infrastructuur van toegangswegen. Het Kloosterlaantje mag dan halverwege vorige eeuw ten behoeve van de Ursulinen zijn geasfalteerd (opdat zij in de winter niet door de modder hun boodschappen hoefden te doen), het blijft met nadruk een laantje. En ook de Engweg heeft niet de capaciteit om verkeersstromen te faciliteren die passen bij woonwerkverkeer van een exclusieve kantoor- en villawijk aan één van de meest rustigste randen van ons dorp.

Ik maak dan ook ernstig bezwaar tegen de voorgestelde omvang van de voorgestelde plannen betreffende het realiseren van wooneenheden en kantoorruimte op het landgoed Broekbergen.